Súd:	Okresný súd Piešťany
Spisová značka:	4C/187/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3105216266
Dátum vydania rozhodnutia:	23. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Vladimír Zimányi
ECLI:	ECLI:SK:OSPN:2015:3105216266.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudcom Mgr. Vladimírom Zimányim v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, IČO 36 062 235, so sídlom Trnavská cesta 82, Bratislava, zast. spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO 36 613 843, so sídlom Pajtúšnska 5, Bratislava proti žalovaným: v 1. rade M. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. Č.. XXX, v 2. rade M.J.V. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. V., o zaplatenie 1 103,03 eura s príslušenstvom t a k t o

r o z h o d o l :

I. Žalovaná v 2. rade je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 103,03 eura so 6,0%-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 103,03 eura od 02.03.2005 až do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu voči žalovanému v 1. rade zamieta.

III. O náhrade trov konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou zo dňa 15.06.2005 (došlou Okresnému súdu Trenčín dňa 22.06.2005, postúpenou v tom čase miestne príslušnému Okresnému súdu Trnava dňa 14.10. 2005) domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 33 230,- Sk (= 1 103,03 eura) so 6,0%-ným ročným úrokom z omeškania zo žalovanej sumy od 02.03.2005 až do zaplatenia, a nahradiť žalobcovi trovy konania.

Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná v 2. rade dňa 28.09.2004 zavinila motorovým vozidlom žalovaného v 1. rade zn. DACIA, EČV S.-XXXAM (ďalej aj "DACIA") v obci Vychylovka dopravnú nehodu (ďalej aj "DN"), pri ktorej došlo k poškodeniu motorového vozidla zn. Renault 19 (ďalej aj "Renault"), EČV K. XX-XX (poškodený Q. V.). Bolo zistené, že v čase predmetnej DN nebolo na motorové vozidlo zn. DACIA uzavreté poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj "PZP"); vzhľadom na túto skutočnosť žalobca podľa ust. § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej aj "ZoPZP") poskytla z poistného garančného fondu zhora uvedenému poškodenému poistné plnenie vo výšky 33 230,- Sk. Žalobca podľa ust. § 24 ods. 7 ZoPZP si uplatnil listami zo dňa 03.02.2005 právo na náhradu škody voči žalovaným, ktorí škodu doposiaľ neuhradili. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a z poukazom na to, že žalovaná v 2. rade podľa ust. § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "OZ") zodpovedá za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti a žalovaný v 1. rade podľa ust. § 427 a nasl. OZ ako prevádzkovateľ vozidla DACIA zodpovedá za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla sa žalobca domáhal proti žalovaným v 1. a 2. rade zaplatenia sumy 33 230,- Sk tak ako je to už zhora uvedené.
K podanej žalobe pripojil listinné dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, výpoveďou žalovaného v 1. rade, písomnými podaniami žalovanej v 2. rade, prednesmi právneho zástupcu žalobcu, obsahom spisu Okresného súdu Martin 5Cd/4/2013, a zistil tento skutkový a právny stav:

Z protokolu o nehode v cestnej premávke č. p. ORP-P-1078 zo dňa 28.09.2004 súd zistil, že dňa 28.09.2004 o 11.10 hod. v katastri obce Vychylovka na účelovej komunikácii, došlo k DN tak, že vodička M.. N. (t.j. žalovaná v 2. rade) riadila vozidlo DACIA v smere od obce Vychylovka do mesta Námestovo po účelovej komunikácii, kde pri prechádzaní ostrej ľavotočivej zákruty vozidlo riadila viac k stredu účelovej komunikácie, v dôsledku čoho pri stretávaní sa s oproti idúcim vozidlom zn. Renault 19, ktoré riadila A. V. taktiež viac k stredu vozovky, došlo k zrážke vozidiel ľavými prednými časťami. Pri DN k zraneniu osôb nedošlo, alkohol u vodičiek zistený nebol, vodičské preukazy im boli ponechané. Vodičky M.. N. P. A.. V. porušili ust. § 7 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z.. Z predmetného protokolu súd ďalej zistil, že na oboch vozidlách vznikla škoda cca 50 000,- Sk a tiež, že držiteľom vozidla DACIA bol M. K., A. F. a držiteľom vozidla Renault A. Q. V., A. K.. Podľa predmetného protokolu DN spoluzavinila B. V. B. M.. N., pričom obi dve porušili ust. § 7 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z..
Predmetný protokol podpísali obe vodičky.

Z likvidačnej správy k poistnej udalosti č. 12459 vypracovanej žalobcom súd zistil, že poškodenému Q. V. bolo z dôvodu zhora uvedenej poistnej udalosti vyplatené odškodnenie v sume 25 900,- CZK (= 33 229,70 Sk) tak ako je aj doložené výpisom z účtu žalobcu zo dňa 21.12.2004.

Z listov zo dňa 03.02.2005 a 08.02.2005 súd zistil, že žalobca vyzýval žalovaných v 1. a 2. rade na náhradu poistného plnenia, tak ako to uviedol v podanej žalobe.

Dňa 14.03.2006 Okresný súd Trnava pod č. k. 16Ro/311/2005-18 vydal platobný rozkaz, ktorý uznesením č. k. 16Ro/311/2005-35 zo dňa 08.11.2006 zrušil pre nemožnosť doručenia platobného rozkazu obom žalovaným.

Z e-mailového podania žalovanej v 2. rade došlého súdu 25.11.2011 súd zistil, že podľa jej tvrdenia pri predmetnej DN nabúrali do nej a nie ona do iného, detaily si už nepamätala, ale tvrdila, že poškodená bola ona. Tvrdila, že policajti volaní nebola, nie je o tom žiaden záznam. Uviedla, že ona bola len vodič predmetného vozidla DACIA, nebola prevádzkovateľom ani majiteľom, že auto bolo firemné a na lízing a určite aj poistené voči zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

E-mailovým podaním zo dňa 14.11.2012 žalovaná v 2. rade v reakcií na predvolanie na pojednávanie uviedla, že nerozumie čoho sa vec týka, žiadneho M. K. nepozná, nie je schopná sa dostaviť na pojednávanie, nakoľko nemá prostriedky. Uviedla, že kontaktovať ju je možné iba cez jej e-mail, nakoľko na adrese trvalého bydliska dlhodobo nebýva.

Z e-mailového podania žalovanej v 2. rade zo dňa 15.11.2012 súd zistil, že žalovaná v 2.
rade si už na danú situáciu nepamätá. Uviedla, že kedysi pracovala vo firme, v ktorej jazdila na spomínanom vozidle zn. DACIA, ale firma už neexistuje a nemá ako dokladovať jej pracovný pomer v danej firme. Tvrdila, že auto bolo služobné. Nevedela uviesť či na ňom bola zaplatená poistka.

Vzhľadom na opakované tvrdenia žalovanej v 2. rade, že sa nemá ako dostaviť na pojednávanie na Okresný súd Piešťany konajúci súd požiadal Okresný súd Martin, ako súd dožiadaný o výsluch žalovanej v 2. rade, čo dožiadaný súd vykonal až po opakovanej žiadosti konajúceho súdu.

Zo zápisnice spísanej na Okresnom súde Martin v konaní 5Cd/4/2013 dňa 13.01.2014 súd zistil, že žalovaná v .2 rade uviedla, že k podanému návrhu sa vyjadrí písomne do konca mesiaca január 2014 a toto vyjadrenie zašle konajúcemu súdu. Ďalej súd zistil, že žalovaná tvrdila, že v čase predmetnej DN bola v pracovnom pomere. Nepamätala si už v ktorej firme, či „PENAT“ alebo „SEDINK“, ktoré obe boli v Novej Bystrici; podľa nej už nefungovali. Nenavrhla vypočuť žiadnych svedkov.

Z písomného vyjadrenia žalovanej v 2. rade zo dňa 23.01.2014 došlého Okresnému súdu Piešťany dňa 31.01.2014 súd zistil, že žalovaná v 2. rade namietala neprísluŠnosť vec prejednávajúceho súdu, ako aj premlčanie nároku žalobcu a ďalej, že v spisovom materiály sa nenachádza návrh pod sp. zn. 4C/187/2008 a teda nevie sa k veci presne vyjadriť, iba predpokladala, že by sa mala týkať DN zo dňa

06.12.2004. Uviedla, že v predmetnom čase riadila vozidla DACIA, EČV S.-XXXAM ako fyzická osoba, ktoré jej bolo zapožičané, cestovala za svojimi známymi. Tvrdila, že má vedomosť, že predmetné vozidlo bolo povinné zmluvne poistené, preto považovala návrh za nedôvodný. Namietala tiež výšku zavinenia spoluúčastníčky predmetnej DN, nakoľko protokol o nehode v cestnej premávke nehovorí o miere zavinenia v percentuálnom vyjadrení 50% na 50%. Uviedla, že A.. V. sa výraznejším spôsobom podieľala na vzniku škodovej udalosti, teda v miere vyššej ako 50%. Žiadala žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť a navrhla vypočuť ako svedkov žalovaná v 1. Rade, p. A.. V., službu konajúceho policajta, ktorý spísal predmetnú protokol o nehode a likvidátora poistnej udalosti, ktorý vyčíslil škodu.

Z podania žalobu zo dňa 11.04.2014 (došlého súdu 17.04.2014), označeného ako vyjadrenie k podanému odporu súd zistil, že k zhora uvedenému vyjadreniu žalovanej v 2. rade žalobca uviedol, že príslušnosť súdu bola určená podľa bydliska žalovaného v 1. rade, že žalovaná v 2. rade jej vedomosť o uzavretí PZP vozidla ničím nepodložila, pričom žalobca k žalobe priložil aj preverenie uzatvorenia PZP vo vzťahu k vozidlu DACIA. K námietke premlčania uviedol, že nehoda sa stala 28.09.2004, žalobca plnil poškodenému dňa 21.12.2004 a od tohto dňa začala plynúť všeobecná 3-ročná premlčacia lehota. Žaloba bola podaná 15.06.2005, teda včas.
K miere spoluzavinenia vodičky A.. V. žalobca uviedol, že pri likvidácii poistnej udalosti vychádzal z opísania udalosti v protokole o nehode v cestnej premávky, z ktorého vyplýva, že obe vodičky jazdili viac k stredu vozovky a preto došlo k zrážke vozidiel ľavými prednými časťami. V takýchto prípadoch žalobca likviduje škodu v pomere 50:50, ak dopravná polícia neurčí inak. Bez predloženia dôkazov o vyššej miere zavinenia vodičky V. na predmetnej DN považuje tvrdenie žalovanej v 2. rade za irelevantné. V závere žalobca uviedol, že návrhy na doplnenie dokazovania ako ich požaduje žalovaná v 2. rade považuje za účelové a neopodstatnené, ktoré budú predlžovať a predražovať konanie a iné, ako doteraz uvedené a preukázané skutočnosti neprinesú.

Z oznámenia OR PZ, ODI Martin z 26.11.2012 adresovaného žalobcovi súd zistil, že doba uloženia priestupkových spisov je 5 rokov, ktorá uplynula v danej veci v roku 2010 a spis predmetnej DN bol odovzdaný na zničenie.

Z výpovede žalovaného v 1. rade na pojednávaní konanom dňa 17.12.2014 v neprítomnosti žalobcu a žalovanej v 2. rade (ktorá svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnila podaním došlým súdu dňa 19.12.2014) súd zistil, že predmetné vozidlo DACIA mal ako držiteľ od 03.03.2004 do 06.12.2004, ktoré vozidlo nadobudol od lízingovej spoločnosti MONAQ Leasing, a.s., Bratislava. Uvedené spoločnosť mu vozidlo asi po 3 mesiacoch odobrala z dôvodu nesplácania lízingových splátok. V čase keď sa stala predmetná DN síce mohol byť zapísaný ako držiteľ predmetného vozidla, ale vozidlo v jeho držbe nebolo a bolo povinnosťou predmetnej spoločnosti dať veci na poriadok aj na dopravnom inšpektoráte, teda mala zabezpečiť zmenu zápisu držiteľa v predmetných dokladoch, nakoľko on po odňatí predmetného vozidla už takúto možnosť nemal. Uviedol, že od predmetnej lízingovej spoločnosti získa doklady o tom, kedy mu bolo vozidlo odobraté, pričom navrhol, aby tieto informácie si vyžiadal súd. Uviedol, že žalovanú v 2. rade vôbec nepozná.

Z histórie majiteľov predmetného vozidla DACIA zaslanej súdu OR PZ Zvolen, ODI Krupina a došlého 05.01.2015 súd zistil, že žalovaný v 1. rade bol zapísaný ako držiteľ predmetného vozidla v čase od 03.03.2004 do 06.12.2005.

Z odpovede spoločnosti MONAQ Leasing, a.s. zo dňa 15.01.2015 na výzvu súdu zo dňa 18.12.2014 súd zistil, že dňa 01.03.2004 táto spoločnosť uzatvorila so žalovaným v 1. rade lízingovú zmluvu č. XXXXXXXXXX. Dodatkom zo dňa 18.08.2004 došlo k zmene lízingového nájomcu zo žalovaného v 1. rade na pokračovateľa lízingu a to spoločnosť NGP, s.r.o., IČO 36 397 695, so sídlom Matúšovický rad 88, Vrútky.

Z vyjadrenia PZN došlého súdu 19.10.2015 súd zistil, že podľa jeho názoru žalovaný v 1. rade nepreukázal, že v čase predmetnej DN nebol držiteľom predmetného vozidla, pričom spochybnil tvrdenie zhora uvedenej lízingovej spoločnosti v tom smere, že došlo k zmene lízingového nájomcu, ktoré tvrdenie považuje za účelové a špekulatívne, aj vzhľadom na to, že v súčasnosti nie je možné uplatniť návrh voči novým účastníkov konania, nakoľko tento by už bol voči nim premlčaný. Zároveň navrhol spojenie veci 4C/187/2008 s vecou vedenou na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 4C/90/2014

z dôvodu totožnosti účastníkov konania, keď aj vo veci 4C/90/2014 sa jedná o zaplatenie regresnej náhrady za škodu spôsobenú predmetným vozidlom DACIA.

Na pojednávaní konanom dňa 23.10.2015 súd zistil, že právny zástupca žalobcu na podanej žalobe voči žalovaným v 1. a 2. rade trval ako aj na dôvodoch v žalobe uvedených.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba je dôvodná iba voči žalovanej v 2. Rade, keď mal za preukázané, že táto riadila predmetné motorové vozidlo DACIA, s ktorým spoluzavinila DN a aj škodu na vozidle poškodeného tak ako to vyplýva z podanej žaloby ako aj protokolu o dopravnej nehode a to z vozidlom, na ktoré nebolo uzavreté PZP. Súd mal za preukázané, že žalovaný v 1. Rade nebol držiteľom predmetného vozidla DACIA v čase keď došlo k predmetnej DN, čo vyplýva z podania lízingovej spoločnosti (viď zhora).

Podľa ust. § 7 ods. 1 zák. č. 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení účinnom ku dňu 28.09.2004, na ceste sa jazdí vpravo, a ak tomu nebránia osobitné okolnosti, pri pravom okraji vozovky.

Zhora uvedené zákonné ustanovenie podľa protokolu o nehode v cestnej premávke zo dňa 28.09.2004, porušili obe vodičky; policajt, ktorý protokol spísal, neuviedol, že by niektorá z vodičiek mala na predmetnej DN väčší podiel.

Podľa ust. § 1 ZoPZP v znení účinnom do 21.12.2004, tento zákon upravuje povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len "poistenie zodpovednosti") a zriadenie Slovenskej kancelárie poisťovateľov (ďalej len "kancelária"). (2) Ak tento zákon neustanovuje inak, vzťahujú sa na poistenie zodpovednosti osobitné predpisy.

Zriaďuje sa kancelária, ktorá je právnickou osobou. 24) Jej sídlom je Bratislava. Zapisuje sa do obchodného registra pôsobí v rozsahu ustanovenom týmto zákonom. (§ 20 ods. 1 ZoPZP)
Poistný garančný fond sa tvorí z príspevkov členov kancelárie podľa § 20 ods. 5, z mimoriadnych príspevkov podľa § 20 ods. 6 a z poistného podľa § 16. (2) Kancelária poskytuje z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu ... spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti. (3) Poškodený má právo uplatniť nárok na náhradu škody podľa odseku 2 proti kancelárii za rovnakých podmienok, za akých by mohol uplatniť nárok na náhradu škody proti poisťovateľovi podľa tohto zákona. (7) Kancelária má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa odseku 2 písm. a) a b), na náhradu toho, čo za neho plnila. Kancelária má právo proti poisťovateľovi na náhradu toho, čo plnila za poisteného podľa odseku 2 písm. c). Kancelária je povinná požadovať od príslušnej kancelárie poisťovateľov náhradu toho, čo plnila poškodenému podľa odseku 2 písm. e) a podľa § 24a ods. 1 písm. a). (§ 24 ods. 1, 2 písm. b/, ods. 3 a 7 ZoPZP)

Podľa ust. § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. (§ 427 ods. 1 OZ)

Ak sa stretnú prevádzky dvoch alebo viacerých prevádzateľov a ak ide o vyporiadanie medzi týmito prevádzateľmi, zodpovedajú podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody. (§ 431 OZ)

Osobitný predpis môže ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu (povinné zmluvné poistenie). (§ 789 ods. 2 OZ)

Povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu má pri tuzemskom motorovom vozidle ten, kto je ako držiteľ motorového vozidla zapísaný v dokladoch vozidla alebo ten, kto je v dokladoch vozidla zapísaný ako osoba, na ktorú sa držba motorového vozidla previedla, 6a) v ostatných prípadoch ten, kto je vlastníkom motorového vozidla alebo jeho prevádzkovateľom. Ak na motorové vozidlo je uzatvorená nájomná zmluva s právom kúpy prenajatej veci, povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu má nájomca. (§ 3 ods. 1 ZoPZP)

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaná (za súkromným účelom - návšteva známych) riadila predmetné vozidlo DACIA, vo vzťahu k ktorému nebolo uzatvorené PZP, a týmto vozidlom spoluzavinila DN (viď zhora). Žalobca poškodenému vyplatil titulom náhrady škody sumu 33 230,- Sk (= 25 900,- CZK), ktorá mu na vozidle Renault vznikla. V súlade s ust. § 24 ods. 7 ZoPZP sa podanou žalobou domáhala voči žalovaným v 1. a 2. rade náhrady sumy, vyplatenej poškodenému.

Žalovaný v 1. rade v čase vzniku škody (pri predmetnej DN) preukázateľne už nebol držiteľom predmetného vozidla, preto žaloba voči nemu dôvodná nebola. Súd preto žalobu voči nemu zamietol.

Podľa písomnej správy spoločnosti MONAQ Leasing, a.s., pokračovateľmi leasingovej zmluvy, uzatvorenej so žalovaným v 1. rade, boli spoločnosti NGP, s.r.o. a NAPET, s.r.o., ktoré už boli ex offo vymazané z obchodného registra.

Žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala, že by na vozidlo DACIA bolo uzatvorené PZP, v tomto smere neuniesla dôkazné bremeno.

Súd návrhy žalovanej v 2. rade na doplnenie dokazovania neakceptoval, nakoľko výsluchom vodičiek, podieľajúcich sa na predmetnej nehode, už nie je možné bezpečne ustáliť mieru zavinenia predmetnej DN. Napokon, aj žalovaná podpísala predmetný protokol o DN, bez výhrad. V protokole miere zavinenia tej či onej účastníčky uvedená nie je, potom treba vychádzať z toho, že bola rovnaká.

Ako je už zhora uvedené, žalovaná v 2. rade bola žalobcom vyzvaná na náhradu žalobcom vyplatenej náhrady škody (listom zo dňa 08.02.2005, do 15 dní od doručenia výzvy), čo však nesplnila, žalobcovi žalovanú sumu neuhradila. Dostala sa tak do omeškania s plnením peňažného dlhu.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. (§ 517 ods. 2 OZ)

Podľa ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 31.12.2008, výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V relevantnom čase bola diskontná sadzba určená Národnou bankou Slovenska vo výške 3,0%, z toho potom úrok z omeškania je 6,0% ročne.

V súlade so zhora cit. zákonnými ustanoveniami potom súd uložil žalovanej v 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi nielen žalovanú sumu, ale aj požadovaný úrok z omeškania.

Podľa ust. § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len "OSP"), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením. (§ 151 ods. 7 OSP)

Za použitia cit. ustanovení OSP súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku III. tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave, prostredníctvom podpísaného súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach [§ 42 ods. 3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované]

uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.
Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
1. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP [rozhodlo sa vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov; ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania; účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený; v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie; nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný; účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom; rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát; súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy],
2. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
3. súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
4. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
5. doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené [§ 205a OSP - skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak
a/ sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
b/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
c/ odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 OSP (súd je povinný ... poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie -podľa § 115a OSP- najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a OSP),
d/ ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa],
6. rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. [§ 205 ods. 3 OSP]

V prípade, že povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok.